

עפ"ג 4627/10/16 - א א מ נגד מדינת ישראל

11 דצמבר 2016

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 4627-10-16 מ' נ' מדינת ישראל
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערער א א מ

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה עו"ד יעל זליג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת.פ. 20360-09-13 (בימ"ש השלום ברמלה), ב - 4 עבירות של תקיפת בת זוג, נושא האישומים 1, 3, 5 ו - 7, וזוכה מהאישומים 2, 4, 6 ו - 8, ונדון לשנת מאסר בפועל, ל - 7 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום פיצוי למתלוננת בסכום של 7,000 ₪, שטרם שולם, ולתשלום קנס בסך 3,000 ₪, שטרם שולם.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל, וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית המשפט קמא כאשר לא התחשב בהמלצת שירות המבחן להטיל על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכאשר לא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, בחלוף מספר השנים מאז ביצוע העבירות נושא הרשעתו, בכך שהמערער התגרש מהמתלוננת והיום הוא נשוי לאישה אחרת, ממנה נולדה לו בת, במצבה הרפואי של אשתו הנוכחית של המערער, שהושתלה בגופה כליה והיא אמורה להיות מושתלת לבלב, שלא התחשב ברף הנמוך של העבירות נושא הרשעתו של המערער, שכן רק במקרה אחד היא נפצעה ונגרמו לה חבלות מהותיות, וכן לא התחשב בכך ששליחת המערער לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריא תגרום לו שלא להמשיך לפרנס את

שלושת בנותיו מנישואיו הקודמים, ואת בתו מנישואיו הנוכחיים.

באשר להעדר המלצה של שירות המבחן לקבל את המערער לקבוצה טיפולית, עותר ב"כ המערער לקבל לגביו תסקיר מבחן משלים שכן היום הוא מוכן לעבור הליך טיפולי, וסירובו לעשות כן בפגישתו הקודמת והאחרונה עם שירות המבחן נבעה מסערת הרגשות בה היה נתון.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער ומצביעה על חומרת מעשיו, שנעשו במספר הזדמנויות במשך השנים, וכן היא מצביעה על האמור בתסקיר שירות המבחן, על אף ההמלצה שבסופו, לפיו אין המלצה טיפולית לגבי המערער, ועל כך שהוא לא לקח אחריות למעשיו נושא הערעור.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה למכלול האירועים שבהם הורשע המערער, ואשר אליהם התייחס כ"אירוע אחד", שכן בכל האירועים עבר המערער עבירות אלימות במשפחה כנגד אותה אישה, ומכאן שקיים קשר הדוק בין האירועים השונים.

בית המשפט קמא הפנה לפסיקה באירועים דומים למעשי המערער ומתחם הענישה שקבע, דהיינו, בין 9 חודשים לשנתיים מאסר בפועל, מקובל עלינו, שכן הוא משקף את מדיניות הענישה הראויה ואת נסיבות ביצוע המעשים נושא הרשעתו של המערער.

על פי עובדות האישום הראשון שבהן הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, עובר ליום 1.11.2006, סטר המערער לאשתו דאז ומשך בשערה לאחר שקינא בה מאחר ולבשה גופיות ודיברה עם חבריו.

על פי עובדות האישום השלישי, כ - 4 שנים עובר ליום 21.1.2013, באירוע משפחתי באולם שמחות, שפך המערער על פני המתלוננת כוס יין, וכשעזבה את המקום, הלך המערער בעקבותיה וכשהשיג אותה, סטר לה בפניה.

על פי עובדות האישום החמישי, ביום 1.12.2008, בלילה, כשמדדה המתלוננת שמלה לאירוע משפחתי, היכה המערער בראשה באמצעות כיסא, ונגרמה לה חבלה בראש עם חתך שהצריך סגירתו בסיכות.

על פי עובדות האישום השביעי, ביום 14.9.2012, בערב, ביקש המערער מהמתלוננת את מפתחות המכונית וכשהשיבה שאינה יודעת היכן הם נמצאים, חבט בה המערער בפניה באגרופו, הצמיד מספריים לצווארה, ואמר לה שיזרוק רימון לבית הוריה אם תתלונן נגדו. בעקבות התנהגות המערער נגרמה למתלוננת חבלה בדמות נפיחות וסימנים כחולים בעינה השמאלית.

אין בכל אחד מהאירועים הנ"ל, ובהצטרף ארבעתם כאחד, חרף חלוף השנים מאז קרותו של האירוע הראשון, כדי להצדיק הטלת מאסר בפועל על המערער שניתן לרצותו בעבודות שירות, גם אם איננו מתעלמים, כפי שבית המשפט

קמא לא התעלם (ראה סעיף 13 לגזר הדין של בית המשפט קמא), מהנסיבות לקולא שתוארו בפני בית המשפט קמא ובפנינו, ובהמלצת שירות המבחן להטיל על המערער מאסר לריצוי בעבודות שירות.

המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם האמור בתסקיר שירות המבחן כפי שפורט בגזר הדין של בית המשפט קמא וצורך להודעת הערעור, לפיו המערער מכחיש את האירועים המיוחסים לו בכתב האישום, ורואה עצמו קורבן לעלילה שקרית של המתלונן בכך שהגישה נגדו תלונת שווא למשטרה. המערער לא זיהה בפני שירות המבחן דפוסים אלימים ולא ראה בעייתיות בהתנהגותו, ומשכך, התרשם שירות המבחן, ובצדק, שהמערער אינו ראוי להשתלב בהליך טיפולי כלשהו למניעת אלימות במשפחה.

כך גם העריך שירות המבחן כי ענישה קונקרטית עשויה לסייע למערער להתחבר לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם, אך קבע כי במידה ובית המשפט יסבור שיש להשית על המערער מאסר בפועל, הוא יתבקש לשקול את הקשר בין המערער לילדיו, התמודדותו עם קשייה הרפואיים של אשתו, ולשקול עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

אף אנו, כמו בית המשפט קמא, שקלנו את כל השיקולים שביקש שירות המבחן לשקול באשר למשך תקופת המאסר ולדרך ריצויו, ולא מצאנו בכל אחד מהשיקולים ושיקולים הנוספים שהביא בפנינו ב"כ המערער כדי להצדיק הקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער על ידי בית המשפט קמא, ובוודאי לקבוע שירוצה בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

הקנס והפיצוי ישולמו בתשלומים רצופים ושווים, כפי שנקבע על ידי בית המשפט קמא, החל מיום 1.1.2017. במידה ולא ישולמו שני תשלומים רצופים במועד, יועברו הקנס והפיצוי לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 19.4.2017 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית המשפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

אנו מורים על עיכוב יציאתו של המערער מהארץ עד מתן החלטה אחרת.

ניתן והודע היום י"א כסלו
תשע"ז, 11/12/2016
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

זוהבה בוסתן, שופטת שמואל בורנשטיין, שופט